

Jarosław Stulczewski

Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” w Szadku

Biuletyn Szadkowski 10, 189-198

2010

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Jarosław Stulczewski*

**TOWARZYSTWO GIMNASTYCZNE „SOKÓŁ”
W SZADKU**

Źródło: APL, UWŁ, sygn. 2219a

Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” w Szadku powstało 11 października 1925 r. z inicjatywy Eugeniusza Kenera, nauczyciela z pobliskiej szkoły w Przatowie. W skład pierwszego zarządu weszli: prezes – Czesław Kubacki (burmistrz), wiceprezes – Stefan Laube (aptekarz), skarbnik – Zygmunt Suliński, sekretarz – Pieczętkowska, naczelnik – Eugeniusz Kenera, zastępca naczelnika – Mieczysław Klos, kapelan – ks. Juliusz Kwapuliński. Członkami zarządu zostali: Wiktor Listowski i Bronisława Antosikówna. Po ukształtowaniu się zarządu, 20 maja 1926 r. w urzędzie wojewódzkim w Łodzi zatwierdzono statut gniazda, które zostało włączone do Okręgu Towarzystw Gimnastycznych „Sokół” w Łodzi, dzielnicy Mazowieckiej. Politycznie „Sokół” był powiązany z Narodową Democacją.

* Jarosław Stulczewski, Członek Grupy Rekonstrukcji Historycznych „Złoty Krzyż” w Zduńskiej Woli.

Liczba członków szadkowskiego gniazda powoli wzrastała, ale już po niespełna roku działalności Eugeniusz Kerner, piastujący urząd naczelnika, z powodu wyjazdu zrzekł się mandatu, co pociągnęło za sobą wybór nowego składu zarządu. Prezesem został – Wincenty Belwąski, wiceprezesem – Stefan Laube, sekretarzem – Mieczysław Perkowski, skarbnikiem – Zygmunt Suliński, gospodarzem – Ignacy Forusiński, naczelnikiem – Mieczysław Klos. Ustanowiono również sąd honorowy, w którego zarząd weszli: ks. Juliusz Kwapuliński¹, Jan Kowalski i Bronisława Antosikówna, a członkiem zarządu został L. Makulski. Komisję rewizyjną tworzyli dr Ignacy Lipiński i Wincenty Robakowski, komendantem sekcji przysposobienia obronnego został Mieczysław Perkowski, a naczelniczką drużyny żeńskiej Janina Andrzejczakówna. Nowo wybrany naczelnik nie piastował jednak długo stanowiska – wkrótce wyjechał, a jego miejsce zajął Władysław Perka.

O wyszkolenie drużyny dbali druhowie M. Perkowski i W. Perka, wypełniając swoje zadania sumiennie i odpowiedzialnie. Stworzono drużynę junaków, prowadzoną przez druha W. Perkę (zamiłowanego gimnastyka), który zyskał uznanie społeczności lokalnej, zakupując z własnych funduszy stroje ćwiczebne. 12 września 1926 r. stosunkowo jeszcze młode gniazdo w Szadku wzięło udział w uroczystości poświęcenia sztandaru Sieradzkiego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Sieradzu².

Po zrzeczeniu się mandatu przez prezesa Wincentego Belwąskiego 20 lutego 1927 r. zwołano walne zebranie gniazda szadkowskiego, na którym w wyniku głosowania, nowym prezesem został wybrany druha Jan Kowalski (felczer), a wiceprezesem i skarbnikiem osoby dotychczas piastujące te stanowiska. Funkcję gospodarza powierzono Kazimierzowi Adamowiczowi. Honorowym prezesem został dr Ignacy Lipiński.

Trudna sytuacja finansowa Towarzystwa (gniazdo utrzymywało się ze składek członkowskich i dobrowolnych datków pieniężnych) spowodowała, iż nowy zarząd zwrócił się o pomoc do okolicznego ziemiaństwa, uzyskując znaczne wsparcie. Staraniem ks. kanonika Jana Stanisława Żaka otrzymano także subsydlum z Sejmiku Powiatowego w Sieradzu w wysokości 200 zł. Od czasu wyboru Jana Kowalskiego na prezesa nastąpiło silne ożywienie działalności Towarzystwa. Coraz większe znaczenie zyskiwała sokola idea, rozwijały się

¹ Ks. Juliusz Kwapuliński, ur. 11 IV 1883 r. w Lipinach Śląskich. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1917 r. W latach 1924–1928 był wikarym w Szadku. Jesienią 1932 r. zdał egzamin proboszczowski i dwa lata później został proboszczem parafii w Ornontowicach. 2 IX 1939 r. został aresztowany. W dniu następnym został wywieziony do Norymbergi, gdzie był maltretowany. Po sześciu tygodniach powrócił do parafii. Po wojnie od 18 IX 1947 r. pełnił obowiązki dziekana dekanatu dębieńskiego. W Ornontowicach przeprowadził restaurację kościoła, dobudował do niego salki katechetyczne, wyremontował probostwo. Zrezygnował z probostwa 1 IX 1960 r. Zmarł 24 IX 1961 r. w Ornontowicach i tam został pochowany.

² „Ziemia Sieradzka” 1926, nr 38, s. 11.

więzi między członkami, sympatykami i przyjaciółmi gniazda, czego wyrazem były często organizowane wspólne zabawy, pokazy publiczne i kwesty. Z inicjatywy druha Stefana Laubego powstała sekcja dramatyczna, wystawiająca przedstawienia teatralne, grano na instrumentach muzycznych. Działy sekcje piłki nożnej i siatkowej, przysposobienia obronnego, gimnastyczna i lekkoatletyczna. Trenowano lekkoatletyczny boks, zapasy i ćwiczenia gimnastyczne na przyrządach. Ćwiczenia w terenie odbywały się przeważnie na łąkach w pobliżu miasta, m. in. przy szosie łaskiej, ale również ćwiczone na terenie miasta – zajęcia z przysposobienia wojskowego (m. in. musztra) odbywały się na placu przed remizą Straży Ogniowej przy ul. Parkowej. Rozwój Towarzystwa pozwolił na zakup mundurów polowych³, czapek i szeregu przyrządów gimnastycznych (poręczy, drążka, konia, dysku, strzelnicy pokojowej, materacy i pilek).

17 lipca 1928 r. z powodu wyjazdu dotychczasowego naczelnika Władysława Perki i sekretarza Mieczysława Perkowskiego, na naczelnika wybrano druha Edwarda Stradowskiego, na sekretarza Józefa Łuckiego (którego później zastąpił Franciszek Niedźwiedzki), a na skarbnika Kazimierza Sowę. Od lipca 1928 r. Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” w Szadku włączono do nowo utworzonego Okręgu Sieradzkiego. Towarzystwo brało czynny udział w ćwiczeniach okręgowych, w kwestach na cele społeczne i w obchodach uroczystości narodowych. Z okazji święta 3-go Maja w 1928 r. zostały urządzone zawody lekkoatletyczne, w których zwycięstwo odnieśli i otrzymali nagrody: druh Franciszek Niedźwiedzki (za trójbój), druh S. Tenentka (za skok wzwyż) i druh Seweryn Wróblewski (za skok w dal). Nagrody – w dniu święta X-lecia Niepodległości Państwa Polskiego na rynku w Szadku – uroczyście wręczał ks. kanonik Jan Stanisław Żak, przewodniczący sekcji przysposobienia obronnego, w obecności licznych organizacji i uczestników pochodu trzeciomajowego (Ochotniczej Straży Pożarnej, Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży, Rady Miejskiej, Zarządu Magistratu z pracownikami, policji i członków Żydowskiej Gminy Wyznaniowej na czele z rabinem⁴).

9 marca 1929 r. Jan Kowalski, dotychczasowy prezes gniazda, złożył swoje obowiązki na ręce wiceprezesa Stefana Laubego, pozostawiając w kasie Towarzystwa ok. 500 zł. W trosce o dalszy rozwój „Sokoła” wybrano nowy zarząd:

³ Ubiór członka Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” składał się z: czapki batorówki z czarnego miękkiego filcu kapeluszonego lub sukna, na której znajdowało się pióro sokoła o długości 15 cm, przypięte skośnie kokardką amarantową, przyozdobioną srebrnym sokołem z rozpiętymi skrzydłami; czamary kościuszkowskiej z lekkiego sukna, barwy popielatej ze stojącym kołnierzem, zapinanej na guziki oraz sznura ok. 1 cm średnicy; szarawar sukiennych, barwy popielatej, kroju ułańskiego; koszuli amarantowej gładkiej z jedwabiu, wełny lub perkalu; pasa z czarnej skóry, spiętego srebrną klamrą; butów lekkich czarnych z cholewami, kroju polskiego; rękawiczek losiowych.

⁴ „Ziemia Sieradzka” XII 1928, s. 9.

prezesem został ks. Antoni Samulski⁵ (stanowisko to pełnił do początku 1930 r., kiedy to wyjechał do Iwanowic⁶), sekretarzem – Stefan Garbarczyk, gospodarzem – Ryszard Mościcki, urząd wiceprezesa, naczelnika i skarbnika pozostał w rękach dotychczasowych osób. Pierwszym celem nowego zarządu było uzyskanie własnej siedziby, toteż na okres 6 lat wynajęto w oficynie przy ul. Warszawskiej 30⁷ lokal, który wyposażono w niezbędny sprzęt, m. in. szafę, stół i oświetlenie elektryczne.

Organizowano szereg imprez mających przynosić dochody, takich jak „kwiatek”, czyli przedstawienie amatorskie, przygotowane przez sekcje dramatyczną, którą kierował dr Robert Salling. Urządzano majówki z loterią fantową, zwracając się do okolicznego ziemiaństwa i społeczeństwa szadkowskiego o pomoc. W dwudniowej kweście uczestniczył wiceprezes oraz trzy drużyny. Okoliczne ziemiaństwo hojnie obdarowało Towarzystwo darami tak w naturze, jak i gotówką. Zebrane w ten sposób pieniądze umożliwiły kolejne inwestycje – przede wszystkim w 1929 r. ufundowano sztandar⁸. Z zachowanych gwoździ na drzewcu (40) wynika, iż sztandar pomogli ufundować: Stanisław Lipkowski – senator⁹, ks. Antoni Samulski – prezes, Eugeniusz Kerner – założyciel gniazda

⁵ Ks. Antoni Samulski, ur. 3 VI 1897 r. w Portitz (terytorium Niemiec) w rodzinie polskich emigrantów z pow. Kępno. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1923 r. Podczas wikariatu w Warcie przebywał na studiach w Lille (Francja). W latach 1928–1930 był wikarym w Szadku, potem w Iwanowicach (1930–1931). Administrator parafii: Biazków (1931–1935), Wyszyna (1935–1936), Charlupia Wielka (1936–1945) – od 1936 r. do końca 1945 r. był proboszczem w jedynej czynnej parafii podczas wojny w pow. sieradzkim pw. św. Bartłomieja Apostoła w Charlupii Wielkiej, w której odprawiali się nabożeństwa dla Polaków. Jesienią 1945 r. został przeniesiony na Dolny Śląsk. Z dniem 15 I 1946 r. został dyrektorem wrocławskiego *Caritasu*. 14 III 1949 r. został aresztowany przez UB w ramach operacji likwidującej tego typu organizacje. Jego proces potraktowano jako pokazowy, utrwaliła go Polska Kronika Filmowa. Został skazany na 8 lat więzienia „za współpracę z Niemcami”. Na wolność wyszedł poważnie chory dopiero w marcu 1952 r. Zmarł kilka miesięcy później (5 V). Pochowany został w Poznaniu.

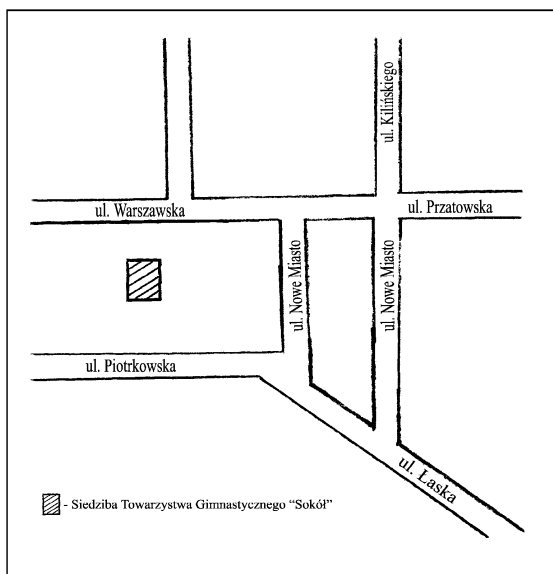
⁶ „Ziemia Sieradzka” 1930, nr 1, s. 6.

⁷ Numeracja budynków według stanu z okresu międzywojennego. APL, Wojewódzki Łódzki w Łodzi, sygn. 2219a.

⁸ Sztandar (uprzednio rozkręcony na dwie części drzewca i płytę sztandaru) podczas wojny przechowywał członek „Sokoła” druh Kazimierz Adamowicz, na strychu swojego domu (oficyny) przy ul. Warszawskiej 2 (obecnie 4). Z całości sztandaru do dziś przetrwała głowica drzewca ze znakiem „Sokoła”, zabezpieczona przez Stanisława Kacperskiego. 27 II 2010 r. po relacji Stanisława Kacperskiego, odnalazłem wraz z Elżbietą Adamowicz i przy pomocy Krzysztofa Plaacka po 71 latach rozkręcony na dwie części drzewiec schowany na strychu. Stan drzewca był dobry. Zachowały się prawie wszystkie gwoździe fundatorów. Sam sztandar nie został dostatecznie zabezpieczony i uległ zniszczeniu (zawilgoceniu). Zob. K. Kowalczyk, *Pamiętka z przeszłości*, „Siedem Dni” 10 III 2010, s. 5.

⁹ Stanisław Lipkowski, ur. 8 V 1860 r. w Bobrownikach (pow. łowicki). Rozpoczął naukę w polskim gimnazjum w Łowiczu, lecz po wprowadzenia języka rosyjskiego do szkoły, wyjechał za granicę do miejscowości Miluza w Francji i tam ukończył Wyższą Szkołę Chemiczną. Po powrocie do kraju rozpoczął karierę kolorystyczno-chemiczną w Zawierciu. Był dyrektorem

Szadek, Edward Stradowski – naczelnik Poczty i Telegrafii w Szadku, Kazimierz Sowa – zastępca naczelnika Poczty i Telegrafii w Szadku, Jakub Adamowicz – Starszy Cechmistrz [Rzeźnicki¹⁰], P. Kowalska – chrzestna, Janina Stradowska – chrzestna, Stefan Laube – chrzestny, Wincenty Robakowski – chrzestny, ks. kan. Jan Żak, Adam Krzyżanowski – Prusinowice, Witold Mrowiński – Lichawa, Maria Czarnowska – Zalesie, Siemiątkowski – Wojsła-wice, T. Kobusiewicz – Szadek, M. Górcy – Szadek, Ludwik Jabłoński – Szadek, A. Kosińscy – Ogrodzim, Długoborscy – Kotliny, St. Słowiński – Boczki, Dr W. Gościccy – Kotliny, W. Eborowiczowie – Prztówek, doktorowa Jadwiga Lipińska, Marian Ryderowie, Gniazda: Lutomiersk, Łódź III i IV, Kalisz, Pabianice, Sieradz, Uniejów, Zduńska Wola, Złoczew, Okręg Sieradz, Dzielnica Mazowiecka, Bank Szadkowski, Cech Rzemieślników w Szadku, Cech Szewski w Szadku, Młyn Udziałowy w Szadku, Koło Rolnicze w Szadku, Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej w Szadku, Straż Ogniowa w Szadku i Zrzeszenie Kupców w Szadku.

Rys. 1. Położenie siedziby
Towarzystwa Gimnastycznego
„Sokół” w Szadku
przy ul. Warszawskiej 30
(obecnie ul. Piotrkowska 19)
Źródło: oprac. własne

jednej z fabryk w Łodzi. Przebywał często za granicą w: Petersburgu, Moskwie, Anglii i Francji. W latach 1919–1922 oraz 1922–1927 wybrano go na senatora woj. łódzkiego. Był też członkiem Związku Ludowo-Narodowego.

¹⁰ Prowadził sklep rzeźnicki na parterze w budynku brata stryjecznego Kazimierza Adamowicza przy Rynku 1 – relacja Elżbiety Adamowicz; *Księga adresowa Polski (wraz z w. m. Gdańskiem) dla handlu, przemysłu, rzemiosł i rolnictwa; Annuaire de la Pologne (y compris la V. L. de Dantzig)*, Warszawa 1930, s. 996.

5 maja 1929 r. nastąpiło poświęcenie Sokolni Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Szadku przy ul. Warszawskiej 30 (nieopodal budynku obecnej straży)¹¹. Uroczystego poświęcenia dokonał prezes – ks. Antoni Samulski. Na uroczystości zjawił się przedstawiciel „Sokoła” kaliskiego, druh Paweł Zalcer oraz poseł na sejm Aleksander Dzierżawski¹². Celem upamiętnienia tej uroczystości została założona *Księga pamiątkowa*¹³. Członkowie przed uroczystym poświęceniem swojej siedziby starali się o założenie w budynku instalacji elektrycznej, lecz z powodu zbyt małych funduszy (drużyna szykowała się na Złot do Poznania) światło zostało założone po uroczystości¹⁴.

W związku ze zbliżającym się Złotem Sokolstwa Wszechsłowiańskiego w Poznaniu, zarząd w trosce o dobre przygotowanie druhów i nowo założonej drużyny żeńskiej na koszt Towarzystwa sprowadził instruktora i instruktorkę z okręgu. Na Złocie w Poznaniu w dniach 29–30 czerwca 1929 r. Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” w Szadku reprezentowało 12 druhów i 8 druchen.

6 kwietnia 1930 r. sekcja dramatyczna „Sokoła” szadkowskiego wystawiła w sali teatralnej w Sieradzu sztukę ludową – komediooperę zatytułowaną *Skalmierzanki* Jana Nepomucena Kamińskiego. Komedia cieszyła się dużym powodzeniem, a szadkowianie gościli na scenach w Sieradzu, Łodzi, Podębicach, Uniejowie i Warcie¹⁵. 27 kwietnia tego samego roku staraniem zarządu gniazda zastępcy naczelnika Okręgu Sieradzkiego, druh Zygmunt Welnica wygłosił odczyt na temat *Zadanie Sokolstwa Polskiego*. Po przemówieniu prelegenta, społeczność i przyjaciele Towarzystwa podziękowali za odczyt, prosząc o częstsze odwiedziny, aby podnieść upadającego ducha¹⁶.

¹¹ Według relacji Stanisława Godzińskiego, który przychodził na zajęcia „Sokoła” (choć do organizacji nie należał), dom (oficyna) należał do państwa Pawlaków, później do Rydzyńskich. Obecnie teren posesji z budynkiem należy do ul. Piotrkowskiej 19.

¹² Aleksander Dzierżawski, ur. 1890 r. w Mikulicach (pow. turecki). Ukończył Wydział Rolniczy Uniwersytetu Wrocławskiego i kursy akademickie dla urzędników wyższej administracji przy Uniwersytecie Warszawskim. Przewodniczący Rady Opiekuńczej gimnazjum męskiego w Turku oraz sejmiku i wydziału powiatowego. Prezes straży pożarnej i oddziału Czerwonego Krzyża w Turku. Członek komitetu wykonawczego Związku Ludowo-Narodowego. Poseł na sejm I (1922–1927), II (1928–1930) i III (1930–1935) kadencji. Podczas II wojny światowej prezes zarządu III Okręgu Rady Głównej Opiekuńskiej. Zmarł 9 maja 1944 r. w Warszawie.

¹³ *Księga pamiątkowa Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Szadku* została spisana przez nauczycielkę druhnę Helenę Nawrocką. Na czas wojny w obawie przed okupantem, kronikę przechowywał druh Józef Sadowski w domu przy ul. Kościelnej 12a. W 1995 r. księga została подарowana przez Janinę Sadowską szkolnej Izbie Pamięci w Szadku.

¹⁴ APS, Akta miasta Szadku, sygn. 6/51.

¹⁵ „Ziemia Sieradzka” 1930, nr 14, s. 5.

¹⁶ „Ziemia Sieradzka” 1930, nr 18, s. 7.

Druhowie z Szadku brali też udział w zawodach lekkoatletycznych Okręgu Sieradzkiego Towarzystw „Sokół”, zorganizowanych w Sieradzu 27 lipca 1930 r.¹⁷. W składzie komisji sędziowskiej znalazł się ówczesny naczelnik gniazda szadkowskiego Edward Stradowski. Niestety w żadnej z dyscyplin sportowych (bieg, skok w dali i wzwyż, rzut dyskiem, i oszczepem, pchnięcie kulą oraz sztafeta) szadkowanie nie zajęli pierwszych miejsc¹⁸.

Po 1930 r. urząd prezesa „Sokoła” w Szadku sprawowali: Kazimierz Adamowicz (do 1936 r.) i Władysław Hachulski (aż do wybuchu wojny w 1939 r.). Według spisu z 26 maja 1938 r., liczba członków gniazda szadkowskiego wynosiła: 40 czynnych i 5 wspierających¹⁹. Nadzieje na dalszy rozwój szadkowskiego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” przerwane zostały z chwilą wybuchu II wojny światowej.

ANEKS

Tablica 1. Wykaz członków Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Szadku w latach 1925–1939

Adamkiewicz Czesław	Marcinkowska Joanna
Adamkiewicz Janina	Marcinkowski Andrzej
Adamkiewicz (z męża Komuńska) Julia	Marcinkowski Józef
Adamkiewicz (z męża Naremska) Seweryna	Markiewicz Pelagia
Adamkiewicz (z męża Wróblewska) Zofia	Matejówna
Adamowicz Józef	Mizerska (z męża Zborowska) Janina
Adamowicz Kazimierz, prezes w latach 1930–1936	Mizerski Edward
Adamowicz Tadeusz	Mizerski Ignacy
Adamowicz Zofia	Mizerski Marian
Adamowicz (z męża Maliszewska) Helena	Modrzejewski Leon
Andrysiak Tadeusz	Mościcki Ryszard
Andrysiakówna (z męża Tłokińska) Barbara	Naremski Mieczysław
Andrzejczakówna Janina	Naremski Stanisław
Antosikówna Bronisława	Naremski Stefan
Belwaska	Narolski
Blewaski Wincenty, prezes w latach 1926–1927	Naszyńska
Błaszczynska	Nawrocka Helena
	Niedźwiedzka W.
	Niedźwiedzki Franciszek

¹⁷ Udział w zawodach wzięły też Towarzystwa Gimnastyczne „Sokół” z Sieradza, Zduńskiej Woli, Łasku, Złoczewa, Warty, Błaszek, Turku i Smardzewa. Zob. „Ziemia Sieradzka” 1930, nr 30, s. 2.

¹⁸ „Ziemia Sieradzka” 1930, nr 31, s. 3–4.

¹⁹ APL, Urząd Wojewódzki Łódzki w Łodzi, sygn. 2219a.

Błaszczyńska H.	Niedźwiedzki Józef
Błaszczyński Apolinary	Niedźwiedzki Wojciech
Błaszczyński Tadeusz	Nowakowski Mieczysław
Borowski E.	Olewiński Kazimierz
Buszowa A.	Padowski Kazimierz
Cichosz (z męża Lutyńska) Janina	Pawłowska (z męża Stradowska) Janina
Chmielewski Jan	Pawłowski Józef
Chominówna Olga	Perka Władysław
Czarnecka A.	Perkowska I.
Długoborska	Perkowski Mieczysław
Długoborski Apolinary	Perkowski Stanisław
Dmowska Władysława	Pertkiewiczowa
Domagalska Józefa	Pieczątkowska
Domagalski Stefan	Podwysocka (z męża Gralak) Maria
Flisiak Stefan ks.	Rapaczówna (z męża Niedźwiedzka) Józefa
Florezakowa	Robakowska Jadwiga
Forusiński Ignacy	Robakowski Wincenty
Głapińska (z męża Szysiak) Irena	Rudecka
Godziński Stanisław ^a	Rudecki Mieczysław
Górska (z męża Naremska) Felicja	Rudnicki Marian
Górski Wojciech	Rutkowski Józef
Grabarczyk Stefan	Ryder Zygmunt
Gruszczyński Stanisław	Ryderowa P.
Hachulski Jerzy	Rydzowska Helena
Hachulski Władysław, prezes w latach 1936–1939	Sadowska (z męża Zablocka) Wanda
Jabłońska I.	Sadowska (z męża Sowińska) Zofia
Jabłońska L.	Sadowski Jan
Jabłoński Ludwik	Sadowski Józef
Jabłoński Stanisław	Sadowski Kazimierz
Jankowska W.	Salling Robert, dr
Jarocińska	Samulski Antoni, ks., prezes w latach 1929–1930
Jerzak	Sezakowski Mieczysław
Kaczorowska (z męża Kuliberda) Janina	Skalińska (z męża Dziegielewska) Maria
Kaczorowski Andrzej	Sowa Kazimierz
Kaulfersz Julian	Stadnicka A.
Kaulferszowa Gertruda	Stefański Feliks
Klos Mieczysław	Stradowski Edward
Kłuba Eugeniusz	Strzelińska (z męża Szule) Marianna
Kopiński Jan	Sulińska (z męża Mizerska) Sabina
Kotowska H.	Suliński Zygmunt

Kowalska St.	Szala Mieczysław ^b
Kowalski Jan, prezes w latach 1927–1929	Szeplewicz Kazimierz
Krauze (z meża Hajnrych) Józefa	Szymczykówna Helena
Krauzowa M.	Szymsiak Leon
Kubacka	Świątecki Adam
Kubacki Czesław, prezes w latach 1925–1926	Tenentka St.
Kuliberda Antoni	Terpiłowska
Kwapuliński Juliusz ks.	Terpiłowski W.
Laube Stefan	Türkówna Zofia
Laubowa Eliza	Urbanek
Lipińska Jadwiga	Uznańska (z meża Mizerska) Helena
Lipiński Ignacy, dr	Uznański Ignacy
Listowski Wiktor	Werecki Stanisław
Lizjuszowa	Wesołowska (z meża Witaszczyk) Stanisława
Łazuchiewicz (z meża Adamowicz) Leokadia	Wesołowski Walenty
Łazuchiewicz (z meża Chmielewska) Maria	Witoszyński Bohdan
Łazuchiewicz Czesław	Wojtalak (z meża Legwant) Jadwiga
Łazuchiewicz Józef	Woszczalska (z meża Adamkiewicz) Jadwiga
Łazuchiewicz Stefan	Wroński Kazimierz
Lucki Józef	Wróblewski Seweryn
Magier Jerzy*	Warycha Antoni
Magier Tadeusz	Zabłocki Adam
Malinowski Władysław	Ziątkiewiczowa Józefa
Makulski L.	Zięba Mieczysław
	Żak Jan Stanisław, ks.

^a Osoby żyjące na dzień 27 maja 2010 r.; ^b zmarł 13 lipca 2010 r.

Uwaga: wykaz może być niepełny, gdyż w znanych źródłach nie odnaleziono imiennej listy członków. Przy sporządzeniu wykazu pomogły informacje uzyskane od osób wymienionych na s. 275.

Źródło: oprac. własne.

Bibliografia

Archiwum Państwowe w Łodzi, Urząd Wojewódzki Łódzki, sygn. 2219a.

Archiwum Państwowe w Sieradzu, Akta miasta Szadku, sygn. 6/51.

Czernicki Z. A., *Schematyzm Kościoła Rzymsko-Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej*, Kraków 1925.

Dzwonkowski W., Mościcki H., *Parlament Rzeczypospolitej Polskiej 1919–1927*, Warszawa 1928.

„Extra Zduńska Wola”, *Z listu czytelnika* 17 VI 2010, s. 13.

- Jurkowska E., *Szukają śladów przeszłości*, „Dziennik Łódzki” 14 VI 2010, s. 5.
- Kowalczyk K., *Pamiętka z przeszłości*, „Siedem Dni” 10 III 2010, s. 5.
- Księga adresowa Polski (wraz z w. m. Gdańskiem) dla handlu, przemysłu, rzemiosł i rolnictwa; Annuaire de la Pologne (y Compris la V.L. de Dantzig)*, Warszawa 1930.
- Księga pamiątkowa Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Szadku 1929 r.*
- List Mieczysława Szali z Poznania z 21 V 2010 r.*
- Myszor J., *Leksykon duchowieństwa represjonowanego w PRL w latach 1945–1989*, t. 3.
- Rulka K., *Jan Stanisław Żak*, „Biuletyn Szadkowski” 2008, t. 8.
- Rzepeccy K. i W., *Sejm i Senat 1922–1927: podręcznik dla wyborców, zawierający wyniki wyborów w powiatach, okręgach, województwach, podobizny senatorów i posłów sejmowych oraz mapy poglądowe*, Poznań 1923.
- Rzepeccy K. i T., *Sejm i Senat 1928–1933: podręcznik zawierający wyniki wyborów w województwach, okręgach i powiatach, podobizny posłów sejmowych i senatorów, statystyki i mapy poglądowe*, Poznań 1928.
- Smogorzewska M., *Posłowie i senatorowie Rzeczypospolitej Polskiej 1919–1939*, [w:] *Słownik biograficzny*, t. 1: A–D, Warszawa 1998.
- Wybranowski W., *Jak nie areszt, to szykany*, „Nasz Dziennik” 9 XI 2007.
- „Ziemia Sieradzka” 19 IX 1926, nr 38; 1928, XII; 5 I 1930, nr 1; 6 IV 1930, nr 14; 4 V 1930, nr 18; 27 VII 1930, nr 30; 3 VIII 1930, nr 31.